

కష్టాలు

యజ్ఞస్వేద్యులు

ప్రాణం తీసుకుపోమ్మని యమునికిది స్వాగత వ్రతంకాదు... అరే! మాపులువాల్సేకావేం? దాడితప్పిన రేడిసిల్లలా ఖంగారుగా అటూ ఇటూ చూస్తావెందుకు? మనిద్దరినీ ఎవ రయినా చూస్తున్నారేమోననా! డియర్ ిచ్చమ్మాయ్! భయమెందుకు? 'టీన్స్'లో ఉన్న అమ్మాయిలకి కొన్ని అధికారాలున్నాయి. అందులో ఇలా చూచుకోడం కూడా ఒకటి. ఏం? అంచేత భయపడకు. నువ్వెన్నో 'టీన్స్'లో ఉన్నావో నాకు తెలియదు పోనీలే! లేకపోయినా ఫర్లేదు. ఇంకొక్కసారి నావంక చూడవూ? ... ఊ! అదీ! అప్పుడే వాల్సేయ్యకు మరి. అబ్బ! ఇప్పుడెంత అందంగాఉన్నావో తెలుసా? ఊహా! నీకు తెలిసినట్లు. తెలిసినట్లు నాటివి ఇంత విరివిగా ఈ దీనుడిమీద ఖర్చైతే య్యవు! అదిగో! మళ్ళీ తల దించేశావ్! భూమిలో ఏముందనమ్మా అలా క్రిందికి చూస్తావ్? అది సరే! రెండు జడల్లానూ ఒహటి ముందు తెండుకేసుకొన్నావ్? అది ఎంత అందంగా అమిరిందో నీకు తెలుసా? అసలీ అయిడియా ఎవరిచ్చారు నీకు? ఫూలిష్ నేన్! ఒకళ్ళివ్వడమేమిటి? అందమైన అమ్మాయిలకి అయిడియాలు కూడా అందమైనవే వస్తూంటాయి. ఈ బడియా కేదే కదూ? నాకు తెలుసు మేడమ్! ఇక 'టీన్స్' ఏజ వాళ్ళ రెండో హాక్సెమిటో తెలుసా? చిరునవ్వులు చిందించడం! నిజం! అయూవ్ నాట్ జోకింగ్! ఏం తప్పులేదు. నేను మన హక్కుల్ని గురించి చెప్పున్నాను. మన డ్యూటీలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయనుకో! కాని వాటికీ, నీటికీ వడిచావదు. ఏదో ఒహటే ఫాలో అవాలి. అంచేత మనం హక్కులే ఫాలో అవుదాం! నువ్వు నవ్వుతే వో వింత అందంతో మెరసిపోతావు. నాకు తెలుసు. కాని ఆ నవ్వులు నా కోసం చిందిస్తే! నేనెంత ఆనందంలో మునిగిపోతానో నీకు తెలియదు. వీళ్ళా! ఒక్క చిరునవ్వు నరికెయ్య! అదిగో! నావంక చూసి మళ్ళీ అటూ ఇటూ చూస్తున్నావ్! ఆలో రైట్! నీకు భయంగా వుంటే నేనే నీకో చిరునవ్వు నివ్వరాను! కానీ కండిషన్! తరువాత నువ్వు నవ్వాలి. ఏం?... హోయ్ హోయ్! అద్భుతంగా వన్సేన్ లిటిల్ గాల్! నీ కేరెంటో నాకు తెలియదు. నీతో కొంపెం మాట్లాడాలి ఎప్పుడు? ఎక్కడ? అయ్ లైక్ ప్రైవేసే! ఏం? ప్రైవేచేస్తావా?

☐ కొంపలు ముంచుకుపోయినట్లు బాజాలు మ్రోగుతున్నాయి పెళ్ళిపందిట్లో. ఆ మోతకి కొంచెం ఎక్కవ సొంబులోనే మంత్రాలు నల్గించేస్తున్నాడు సురోహితుడు. పెళ్ళి కూతురు మెడలో మంగళసూత్రం ముడివడింది, ఎవరో 'అక్షింతలు' అంటూ పిట్టలాకూశాడు. చూడ్డానికి బావుందా దృశ్యం. కాని తనకి అంతకంటే బావున్న దృశ్యం మరోటివుంది. వివాహమండపం వెనకాల పందిరిగుంజ కాసుకుని అందంగా నుంచున్న ఓ రెండు జెడలమ్మాయి. గాడెస్ ఆఫ్ బ్యాటీ! ఆ అమ్మాయి తెల్లగా పాలాయిలాలేదు. లెట్ ది పాలాయి గో టూ హెల్! నల్లని ఆ కాలుక కళ్ళు— బహుశా ఈ పైపులో బ్రహ్మదిదే మొదటి స్థానం. తను ఆరేళ్లు

పైమ్మూల్లో, అయిదెళ్ళు కాలేజీలో చదివేడు. మామయ్యల పెళ్ళిళ్ళు, పిన్నమూల పెళ్ళిళ్ళు అక్కయ్యల పెళ్ళిళ్ళు అన్నీ చూశేడు కాని ఇంత అందమయిన దేవత ఇంతవరకూ ఎక్కడా కన్పించలేదు. 'లవ్వెట్ ఫస్ట్ సైట్' అని అతగాడెవరో అన్నారంటే అనరూ మరి! చచ్చినట్లు అని తీరాలి. హోయ్... హోయ్... ఆ అమ్మాయి తనవంకే చూస్తోంది. 'ఓ, ప్లీజ్ గా! ప్లీజ్, అలాగే చూస్తాండు. ఇప్పుడు ఆ యముడుగాడు నా ప్రాణం తీసుకెళ్తే నేనెవ్వైతే చెయ్యను. పైపెయ్య అతగాడికో 'బీర్' బాటిల్ ఆఫర్ చేస్తాను. తెలుసామ్మాయ్? ప్రాణించావా? దీనరం నీ చూపుకోసం నా ప్రాణాన్నే లెక్కచెయ్యనని అంతే! అంతేగాని నా

'వజంతువును చదివించండి...' వో దుర్మార్గుడు అరచాడు. చాలామంది అల్ల కిల్లొలంగా మండవం వేపు పరుగెత్త చుట్టూ గుంపుగా మూగేశారు. ఆ అమ్మాయి అసలు కనపడలేదు, ఒరే రాక్షసాస్! జప్పుకోండి! నా దేవత కన పడలేదు. ఆల్ రైట్! నేనే అనిడ దగ్గ రగా వెళ్తాను—వెధవకుర్చీలు...మరీ దగ్గ ర దగ్గరగా అఫెరించేరు. విటన్నిటిని దొలుకొంటూ వచ్చేసరికి అయిదు నిమిషాలు పడుతుంది. అలా ఆ అమ్మాయేదీ? ఎటు పోతివో సఖీ! ఇంత న్యాయం చేయడం తావుందీ? నీదింత రాతిగుండెనుకోలేదే! ఇప్పుడు నీకోసం ఈ బిల్డింగంతా వెద కాలి. మేడమీద వెళకాలి. పెరట్లోని పూల తోటంతా కలియతిరగాలి. సరేకానీ! వెదుకు తాను. హోల్ నువ్వులేవు. ఉంటే ఈ హోలు ఇంత చీకటిగా ఉండవుండదు. వెలిగి పోతూండేది. అందులో నువ్వు దీపానివి మేడవో! నిన్ను పెళ్ళాడినవాడికి ఎలక్ట్రి సిటీ ఖర్చుండదు: వవర్ హానానలా ఇంట్లో వెలుతురు నింపుతుంటావు... అరె! మా అమ్మ ఎదురొచ్చేసింది. డేంజర్! ఫంపే స్టన్నావ్ మమ్మీ! నీ కొక్కడివే కొడుకు నవటం నా ప్రాణానికొచ్చింది. అక్కయ్య లాగా వేనూ ఆ డపిల్లనయి పుట్టినా బాగుండేది. కానీ పుట్టలేదు. ఎలా ఛానసు? ఎప్పుడూ నీకొంగుపట్టుకోనే తిరుగుతుండా లంటావ్! ఎలాగోలా ప్రొద్దుట్టుంచీ నీ క్కనబడకుండా తప్పించుకు తిరిగాను. అందుకు ఇప్పుడు లక్షప్రశ్న లేసావ్! 'ప్రొద్దుట్టుంచీ ఎక్కడా కనబడ వేరా! ప్లాస్టులో వోవల్టేజీ త్రాగవేం! ఆరోగ్యం దెబ్బతినేస్తుందంటావ్! డబ్బున్న వాల్టేజీలో ఫస్ట్ ఒక్కడే కొడుకయి పుట్టగూడదు.

ఒకేవేళ ఖర్చుగలి పుట్టాడా చచ్చాడన్న మాట! వాడికేమీ స్వాతంత్ర్యం వుండదు. అన్నిటికీ ఆడ్డుగోడలు. ఎండల్లో తిర గూడదు. ఎండాకాలం వడగొడుతుంది. వాసలో తడవకూడదు. వానాకాలం జలుబు చేస్తుంది. చలిలో వణకకూడదు. చలికాలం చలిజ్వరం వస్తుంది. కారులో కాలేజికి వెళ్లి మల్టీ కారుతో ఇంటివచ్చేయ్! ఆటలా డొడ్డు. అలిస్తే జ్వరం వచ్చేస్తుంది. రాత్రిళ్లు ఎక్కువసేపు చదవొద్దు. పిని

మాలు చూడొద్దు. కళ్లు గోవిండా! చదువయితరవ్రత ఉ ద్యోగం చేయొద్దు. ఉద్యోగాలు మనకెందుకు? జీవితమంతా ఎక్కడికీ కదలకుండా, ఏమీ చెయ్యకుండా, ఇంట్లోనే ఉరేసుకు చావు! నాస్పెన్స్! బ్రతకడంకోసం బ్రతకడమయి పోయింది. 'ప్రొద్దుట్టుంచీ కనబడవేరా? నీ కోసం వెదకలేక చస్తున్నాను. ఇల్లా! స్వరాజ్యం పిన్ని నిన్ను చూడాలంటోంది...' 'అహో! ఏమీ నీ మాయా! తన ప్రాణా నికి ఎవరో స్వరాజ్యం పిన్నిట. ఆ పేరే ఇంతవరకూ విన్నేడు తను...' 'ఇదిగోనే స్వరాజ్యం మావాడు! కలవ రిస్తున్నావుగా! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు మాశాననీ!' అవిడేగాబోలు స్వరాజ్యం పిన్ని. నవ్వుతూ వచ్చింది. అవిడ బాట్టు అక్క డక్కడ తమాషాగా నెలసింది. అందంగానే వుంది స్వరాజ్యంపిన్ని. తనని చిన్నప్పుడు చూసిందట. అసలు గుర్తే లేదుమరి. 'ఏమోయ్! నేనేమయినా గుర్తున్నానా? కొంచెమయినా? వోరెట్లోపాటు నిన్ను ఆటలాడించి జోలపాటలు పాడి విద్ర పుచ్చావోయ్ చిట్టే! ఎప్పట్నుంచో నిన్ను చూడాలని వీకేస్తోంది మనసు. తెలుసు టోయ్! నవ్వుతావేం? ఆడదానికి పిల్లల మీద ప్రేమ అలాంటిది బాబూ! అయి దేళ్ల క్రితం వో సారి వచ్చాను. కానీ దొరగారు అప్పుడు ఇంట్లోలేరు. మీళ్ళాసు పిల్లలందరూ కలసి సోల్ టూర్ వెళ్ళా ర్టగా! అమ్మ చెప్పిందిరే! పోనీ! ఇప్పటి కయినా చూశాను. చాలా పెద్దాడి వయ పోయావ్! మరి త్వరగా వెళ్ళిచేసుకో రాజా! అమ్మ చెప్పింది. వెళ్ళినద్దని గొడవ చేస్తున్నావటగా! ఏం? ఎందుకని? కాలేజీలో ఎవరయినా వో చిన్నదాన్ని చూసు కోలేదు కదా? అలాంటి దేమయినాఉంటే చెప్పేయ్! మీ అమ్మకి రికమెండ్ చేస్తాను...' 'స్వరాజ్యం!...' ఎవరో పిలవారావిడని. నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయిందావిడ. 'అబ్బ! ఈ ఆ డా క్ల వా గాంటే వాగాంటిరా దేముడా! తాము గ్రుక్క ప్రిప్పుకోరు. ఎదుటి వాళ్ళని ప్రిప్పుకో నీరు!...అది సరే! ఈ స్వరాజ్యం పిన్నె వరు మమ్మీ! ఎప్పుడూ కనబళ్లేదే...' 'అవునురా! వాళ్లు బొంబాయిలో

వుంటున్నారు. మే మిద్దరం అప్పాచెల్లెళ్ల కూతుళ్లం. ఇప్పుడు వల్లి మా మమ్మ, రంగమ్మ మామ్మా...' 'దబ్బాల్ రైట్ మమ్మీ! స్వరాజ్యం పిన్ని నీకజీవీ! అంతే మిగతా ప్లాన్ బాకంతా చెప్పకు. హిందీ సినిమాలాగా!... సరే...కాసేవలా తిరిగొస్తా!...ఏం?...' హమ్మయ్య! గొడవదిలి పోయింది. ఇంతకూ ఈబొమ్మ ఎక్కడ దాక్కొ న్నట్లు, వోవేళ మేడమీద చెలికత్తెలతో వివారిస్తోందేమో! చూస్తేసరి. ఆ మేడ మెట్టిల్లా వంకర్లు తిరిగి పోయినయ్యే మిటి? ఇదేం ఫాషన్ దేముడూ? నాట్యం రానివాళ్లు రెండుసార్లు ఇవి ఎక్కిదిగి రసింద్రభారతలో బ్రహ్మాండమయిన స్పేక్ డాన్స్ ప్రదర్శనం లిచ్చెయ్యుచ్చు. అదిగో స్వీట్ హార్ట్! గదిలో ఇద్దరు సిసిందీ జాతి అమ్మాయిలతో మాట్లాడుతూ కీల కీల నవ్వుతోంది. మరి అంత అందంగా నవ్వేసి నా ప్రాణం తీసెయ్యకుదేవీ! మేడంతా చిందర వందరగా పరిగెత్తూన్న ఈ మైసర్ పిల్లకాయలు అల్లరితో ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారు. వెధవగొడవ! ఇలాంటి చోట ఎందుకొచ్చావ్ నుండరీ! 'ఒక్కసారి; నీతో మాట్లాడాలి!' ఇలా అని నాకళ్లు నీకు చెప్పటం లేదూ! దొంగవి. వినేవుంటావ్! కాని విననట్లు నటిస్తున్నావ్! ఈజనాభా అందరిపి అయిదునిమిషాలు ఎక్కడికయినా ఎక్స్పోస్ చేద్దూ! మన ఆ అయిదునిమిషాల మాటలు తల్చుకొంటూ గుండెలమీద చెయ్యేసుకొని యాభై ఏళ్లు బ్రతికేస్తాను. నిజం! నీ మాటల్లో ఆక్సిజన్ వుంది. త్వరగా రాజీ! షోకేసుల్లో ఉన్నవాళ్ళిద్దరితో ఏం జత నీకు? నాకేం నచ్చలేదు. మళ్ళా మనకి టైంగూడలేదు. సాయింత్రం ఏడింటి కల్లా మా అమ్మ నన్ను ఇంటికి తీసుకెళ్లి పోయి' ఎయిర్ కింగ్షన్ గదిలో, వాబెడమీద పడుకోబెట్టేసి, జోలపాడేస్తుంది. ఇది హాస్యంకాదు. మా అమ్మ ప్రేమ. ఇంకా చెప్పాలంటే ఒక్కడే కొడుకు నవడం మూలాన నాకొచ్చినచావు. అయ్యో! వెళ్ళి పోతున్నావేం? చూపులా వామీద గుచ్చుతా వెండుకూ? నిన్ను నేనేం వెళ్ళమనలేదే? నీకూ వెళ్ళాలనిలేదు. నినడకే చెప్పిందా సంగతి. బాలిలేని ఆ శూర్యణు మార్కు

పిన్నర్లు నిన్ను లాక్కెళ్ళి పోతున్నారుకదూ! దానిక్కారణమంది. నీ భుజంవూడ చేయిచేసి వడుస్తాన్న ఆపాలాయి రంగుపిల్ల లేదూ! ఆ పిల్లని పెళ్ళాడమని, వాళ్ళ తల్లి దండ్రులూ మా అమ్మా కలిసి కొన్ని రోజులు నన్ను పోరేటారు. కానీ నేను వచ్చుకోలేదు. ఎందుకని అడక్కు! ఆదంతే! నేనో పెక్యాలియర్ వెగనాయిని. తెల్లగా, ఎర్రగా ఉన్న అమ్మాయిలు నాకు నచ్చరు. ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ అనుకోకు! అదేం కాదు. కానీ, చెప్పానుగదా! పెక్యాలియర్ మెంటాలిటీ! నాకు చాలా సాధారణమయిన మామూలు అమ్మాయి కావాలి ఆ అమ్మాయి అచ్చం నీలా ఉండాలి. ఇదే! ఇదే నేను కోరు కొంటూ వచ్చాను. అంచేత ఆ అమ్మాయికి నిర్దాక్షిణ్యంగా 'గుడ్ బై' చెప్పేశాను. ఈ ఒక్క అమ్మాయేకాదు వీరనో! వాస్తవిక మంది 'మిస్ ఇండియా'లాంటి వాళ్ళని తీసుకొచ్చి చూపించింది మా అమ్మ! చస్తే వచ్చుకోలేదు. ఎందుకు వచ్చుకొంటాను. అసలేందుకు వచ్చుకోవాలి. వాళ్ళ వల్లిన అమ్మాయిని చేసుకోనే స్వాతంత్ర్యం వాకుండా. పెద్దాళ్ళన్నారు గదా! సెళ్ళి వందేళ్ళ వంటని. ఆ పు వా? అలాంటప్పుడు ఒకళ్ళ మాటెందుకు వివాలి? అంచేత విన్నేదు. న సే మి రా వీల్లేదు పొమ్మన్నాను. మా 'అమ్మ యింనుమిం

ఇది కన్నీరు

చుగా ఏదేసేందనుకో! ఆ మెప్పుడూ అంతే! ఆ సంగతలా వదిలేయ్! నిజం చెబుతున్నాను. నేను కలిలు కంటూన్న నీలాంటి హంసమార్కు పిల్ల లభించకపోతే అసలు పెళ్ళి చేసుకోనే వాణ్ణికాదు. నా కాంషేనీకి వ్యతిరేకంగా ఎం దు కు చేసుకోవాలి. సరే! వెల్లెపోయావ్ గదూ! కానీ, సాయింత్రం లో వల ఎలాగోలా మాట్లాడతేక పోను.

'అందరూ భోజనానికి లేవండ్రా?' దక్షిణం మామయ్యగొంత్తు గాకాలా ఊరింది. 'మా అమ్మాయిని చేసుకోపోతే చేసుకో పోయావ్! నా ప్రక్కన కూచోని భోజనం చెయ్యవోయ్ అట్లుడా!' చిన్న మామయ్య అను మెట్లు దిగులోంటే చూసి అరుస్తున్నాడు. అందరూ నవ్వుతున్నారు.

'దక్షిణ్ణికో! మామయ్యకి ఉక్రోశం ఎక్కువ. వాళ్ళనూమ్మాయికికూడా అదేగుణం వచ్చింది. అప్పట్నుంచీ అ సలు అనతో నూట్లాడ్డనే మానేసింది. మనమనుకుల్లో స్పృహ వేసేనే లేదు. అదికూడా ఫాసిన్మంవి ఇంపోర్ట్ చేసుకొంటే బావుంటుంది. ఎప్పుడయినా ఏళ్ళనల్లలో నుంమని గెలుస్తే పాఠశాలమెంటులో దీన్ని గురించి చి గొడవ చెయ్యాలి. ఏమేమో మాట్లాడు తున్నాడు

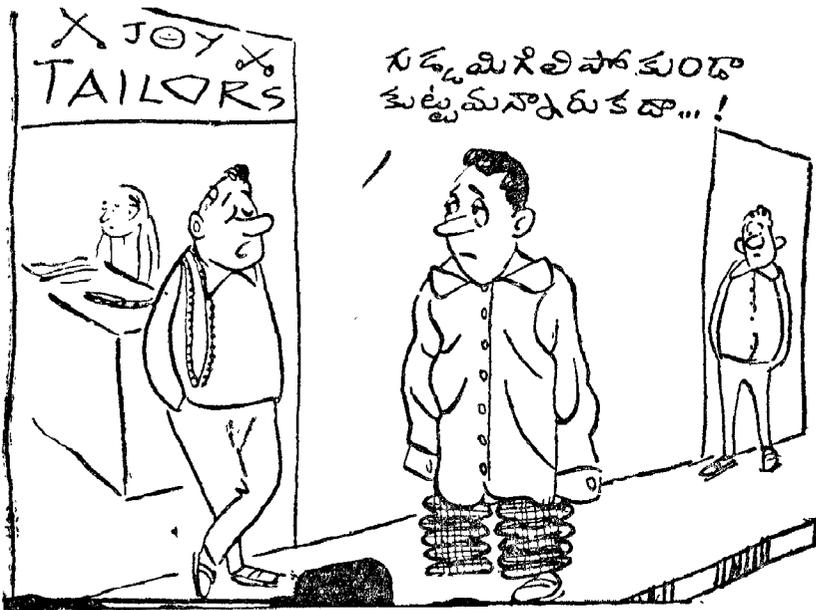
మామయ్య ప్రక్కన కూర్చున్న సీతాపతిలో. థాంక్ గాడ్! మామయ్య ప్రక్కన కూర్చోక పోవడం మంచిదయింది. ఇంకానేవట్లో సీతాపతి చచ్చిపోతాడు. ఫూర్! ఆయన 'బోర్' అలాంటిది. అందులో 'స్పెషల్ జా' చేశాడు సైగా. అరే! ఆ అమ్మాయి! హల్లో చంద్రవదనా! సుప్రస్ వడ్డనలోకి దిగావా? అంటే భ గవం తు డు ఇంకా నాయందు ఉన్నాడన్నమాట. నీలోమాటలు కలిపేందుకు అవకాశం దొరికిందోహో! హోయ్! వచ్చేసింది దగ్గరకి. నాకోసమయితే ఫర్లేదు. కానీ అందరికోసం ఇలా కూరల గుత్తి వట్టుకోడం నాకు నచ్చలేదుపో! 'ఏం కావాలి?'

మైగడ్! మాట్లాడింది నువ్వా? ఆర్కెస్ట్రా వచ్చిందేమో అనుకొంటున్నాను. అరే! అలా నవ్వుకొంటూ వెండుకు? నేనేం చెప్పటంలేదనా? ఏం చెప్పగలను సారే! నిన్నుచూస్తూ అన్నీ మర్చిపోతున్నాను ఏంకావాలేమిటి? నాకేం కావాలో నీకు తెలీదా? సరే అడుగున్నా! నాకు నువ్వేకావాలి! నా జీవితంలో గడవబోయే ప్రతిక్షణమూ సుప్రస్ నాదగ్గరే వుండాలి ఆనక ఇండియాఅంతా వరదల్లో కొట్టుకు పోయినా ఐడోంట్ మైండ్! అంటే!

తనీమెకళ్ళల్లోకి చూసేసరికి సిగ్గు వడిపోయింది! ఆహో! అడవిల్లలు అందంగా సిగ్గుపడతారనిచెప్పే వినడమేగని ఇప్పుడు వత్యక్షంగా చూస్తున్నాడు.

'చెప్పండి!...' 'మీ ఇష్టం! ఏదోహాటి!'

'ఇదిగో! విూ ఇద్దరూ తరువాత ముచ్చట్లాడు కొండ్రుగాని. ఇట్లామ్మా! నాకు వంకాయ కూర వడ్డించు...' కొంచెం దూరంలో కూర్చున్న వోబట్టతల వెధవ అరచాడు. ఒరేయ్ బట్టతలవెధవా! గోటు హెల్ థిత్ యువర్ బట్టి వంకాయ! పాపా తుమో! నీకు తప్పక చాపాపం చుట్టుకొంటుంది. ప్రేమికులు మూగగా సంభాషించుకొంటూన్న మధురక్షణాల్ని మధ్యలో విరగొట్టేశావ్! రాస్కిల్! నీవెధవ డైలాగుకి ఆపిల్ 'హల్' అయిందిరా! కూరల గుత్తి అక్కడవడేసి లోపల తెల్లపోయింది. చూశావా? చూశ్శేదు. నువ్వెందుకు చూస్తావురా? నువ్వు నీ వంకాయకూర క్షేమంగా ఉంటే, ఆనక ప్రపంచమంతా ధర్మ

వరల్డ్ వార్ తో నాశనమయిపోయినా నీకేం వట్టదు. నిన్ను నల్లలకి కారువవగా అమ్మి పారేయాలి. అవి గోల్డ్ స్పాట్ లో నీరక్తాన్ని పీల్చేస్తూంటే, అదే నీకు సరయినశిక్ష. వారాణి ఎదురుగా లేపోతే వేనికేం తినగలను? నావల్లకాదు. వోహో! ఆదాళ్లగదిలో కూర్చుండి పోయావా డార్లింగ్! ఆవెధనాయ్ అన్నమాటకు నేను నీకు క్షమార్పణ చెప్పకొంటాను నుకు మారీ! ప్లీజ్! ఏమీ బాధపడకు బాధ పడితే నామీదవట్టే! హాల్లో పేకాల రంజగా సాగుతోంది నేను వాళ్లదగ్గరే కూచోవి నీకేసం ఎదురు చూస్తుంటాను ఏం?...'

'ఏరోయ్! నీకూ వెయ్యమంటావా?' గుంపులో ఒహడడిగాడు.

'వద్దు' అప్పుడప్పుడు బయటికొచ్చి తనవంక చిరునవ్వు విసిరి వెళ్తే అమ్మాయి. గంటలు నెకండ్రలా గడచినయి. అయిదు న్నరయింది టైము. మనకచీకటి అలుము కొంటోంది ఇంకోగంటలో అమ్మ తనని తిరుగువ్రయాణం కట్టించేస్తుంది. ఈ లోపలే తన ప్రాణానితో మార్లాడాలి. అదిగో! టాయిలెట్ అవుతోన్నట్లుంది. చేతిలో దువ్వెనా, పాడరుడబ్బా! త్వరగా కానీ రాణి! టైము ఆరయిపోయింది. ఎవరిగండవల్లో వాళ్లున్నారు. మనం మాట్లాడుకోడాని కిదేసమయం! హోయ్ హాయ్! పచ్చేశావా?...'

వెనుక పిల్లల బెటాలియన్ వీళ్లందరికీ వారుకురాలిలా ఉండే! అందరూ పాలో మని మేడ ఎక్కేస్తున్నారు. తనవంక మళ్ళీ అవే చూపులు. అదే నవ్వు. మేడ మీద ఇంకెవ్వరూలేరు. ఇదే సమయం. పిల్లల కాయ లందరినీ తరిమేస్తే బాగుండు. ఇంకాలస్యం చేస్తే లాభంలేదు. తనూ మేడక్కేయాలి. పిల్లలందరినీ ఏదో ఆట లాడిస్తోంది వరండాలో. తనని చూసి కూర్చుండల్లా లేచి నుంచుంది బాగా సిగ్గుపడి పోతోంది పాపం! తనిక ధైర్యం చేసేయాలి.

'ఏమండీ!' తలెత్తి చూసింది. 'ఒక్కసారిలా ఎస్తారా! కొంచెం మాట్లాడాలి...'

వచ్చి కొంచెందూరంలో నుంచుంది తల వంచేసుకొంది. తనకి మాటలు దొరకడం

లేదు. తనేం మాట్లాడదబ్బు కొన్నాడో గూడా గుర్తులేదు.

'ఏమండీ! మిమ్మల్ని వోదేవతలా పూజించుకొంటాను. అంతగా మిమ్మల్ని ప్రేమించేను. చెప్పండి, మన వివాహానికి మీకేమయినా అభ్యంతరమా?...'

'నా కభ్యంతరమా? ఎందుకంత వరి హాసం చేస్తారు?...'

మైగుడ్ గాడ్! దేముడున్నాడండీ! అతనే మిమ్మల్ని నాకిచ్చేడు. చాలా మంచాడండీ!

కిల కిల నవ్విందామె.

'మీ పేరు?'

'జ్యోతి!'

అవును. నా తెలివితక్కువ. పేరడగడ మేమిటి? మిమ్మల్ని చూస్తే చాలు మీ పేరెవరికయినా తెలిసిపోతుంది.

పిల్లలకాయ లందరూ హోరున అరచు కొంటూ వచ్చేశారు.

'అక్కా సోబాబు! దొరికిపోయాడు...నీడే దొంగ...'

'నాకేం వేనోప్పుకోను. ముందు శంకరం గాడే బయటికొచ్చేడు...'

ఎవరో మెట్లెక్కుతున్న వప్పుడు.

'నేను పస్తానండీ! మిమ్మల్ని మా అమ్మకు చూపిస్తాను...ఏం?...'

కొంచెంగా వెక్కిరించింది అమ్మాయి. అప్పుడే ఇంత చనువా జ్యోతి! కొన్నాళ్లగు నీవనిచెప్తాను. టా...టా...

ఏడయి పోతోంది టైము. తన వెనుకే మేడదిగ వచ్చేసింది జ్యోతి. చూపులు కలుసుకోసంతో ఎంత తియ్యదన ముందని: అనుభవం అవాల్సిందే!

'పవరా! వెళ్తాం! కారు వచ్చేసింది...'

అమ్మ బయటకు నడుస్తోంది. కారుడోర్

తెరచి వట్టుకొన్నాడు (డయివో. ఇప్పుడ చెప్పేయ్యాలి అమ్మకి.

'మమ్మీ! ఇన్నాళ్లనుంచి వాప్రాణం తీస్తున్నావ్! పెళ్లాడమని' ఇప్పుడు నాకు నచ్చివరిల్ల దొరికిందమ్మా! ఆ పిల్లని చూచిస్తాను. మిగతాదంతా నువ్వే చూసుకో!...'

అమ్మ నంతో నంతో ఉపొంగి పోతోంది.

'ఎవరా? ఏది ఆ అమ్మాయి...'

ఆదాళ్లందరూ కారుదగ్గర కొచ్చారు.

స్వరాజ్యం పిన్నికూడా హడావుడిగా వచ్చింది.

ఏమోయ్! బొంబాయ్ ఎప్పుడేనావస్తే తప్పకుండా మాయింటికిరా ఏం!...'

వరుగుతో వచ్చి నుంచుంది జ్యోతి.

'దాంక్యూ జ్యోతి! సమయానికి వచ్చావ్!...'

'అమ్మా!...'

అమ్మ జ్యోతితో మాట్లాడుతోంది.

'ఏమే జ్యోతి! వెళ్లిపోతున్నాము. అన్న ట్లర్లెయ్! నీకు జ్యోతి తెలియకదూ! స్వరాజ్యం పిన్ని కూతురు. నీకంటే వో సంవత్సరం చిన్నదే అనుకొంటాను. అంటే చెల్లాయ్ అన్నమాట...బి. యెస్సీ వదులు తోందిట బాంజేలో...'

జ్యోతి మెల్లగా వెనక్కువెళ్లిపోయింది. ఆ అమ్మాయి మొఖం తను చూడలేదు.

'అవునా! నీకు నచ్చిన పిల్లన్నావ్! ఎవరూ?...'

'హహహ్హ! భలేదానివే మమ్మీ! సరదాగా అన్నాను. నాకు నచ్చడమేమిటి?...నీయిష్ట మొచ్చిన పిల్లనెవ్వయ్యవే! నేను మంచాల్లయి పోయాను. నిజం! నమ్మలేవా?...డ్రైవర్ స్పాక్ట్ వెయ్...త్వరగాపోనీ!

జ్యోతి మేడమీద కిటికితో నుంచి చూస్తోంది. ఆ అమ్మాయికళ్ల వెంబడి నీళ్లు కారుతున్నాయి. సారీజ్యోతి! తప్పంతానాదే! ఒక్కవెధవకి ఇలాంటి వెధవ జీవితమే ప్రసాదిస్తాడు దేవుడు. సారీ! నిన్ను 'చెల్లాయ్' అనలేను. మనం ఆ అరంంలో కలుసుకోలేదు. అంచేత కలుసుకోన్నట్లు గావే విడిపోవాం! ఇంకా వేగంగా డ్రైవ్ చెయ్యరాజా! చేతగాపోతే నువ్ తప్పుకో వేన్నడువుతాను. ఏమిటమ్మా కన్నీళ్లం టావా?...చచ్చ...కాదునుమ్మీ కంటాళ్ల నల కలువడినయి నిజం. కావాలంటే నవ్వు తను...నరా!.....